

ства автариятското траело кратко врѣме, защото илиритѣ си живѣели още на отдѣлни родове и не обичали да се подчиняватъ на една обща върховна власть; одриското царство траело около 1 вѣкъ; а македонското, което се развивало отначало бавно, достигнало до всемирно могъщество и траело около 3 вѣка.

Основателъ на Одриското царство билъ князь Тересъ. Той обединилъ около 450 г. пр. Хр. всички одриси, завзелъ слѣдъ това земята до Дунава и се сближилъ съ заддунавскитѣ обитатели, скититѣ, като далъ една отъ дъщеритѣ си за жена на царя имъ. Тересъ пръвъ се провъзгласилъ за царъ на тракитѣ.

Тереса наслѣдилъ синъ му Ситалкъ. Той влѣзълъ въ съюзъ съ атинянитѣ, които, за да го привлечатъ здраво къмъ себе си, провъзгласили сина му за почетенъ гражданинъ на Атина. Ситалкъ разширилъ на западъ владѣнията си до Струма и, за да помогне на атинянитѣ противъ македонцитѣ, нахлулъ (въ 429 г.) съ 50 хиляди конници и 100 хиляди пѣшаци въ Македония, опустошилъ голѣма частъ отъ нея, опустошилъ сжщо и Халкидика, но билъ принуденъ да се завърне бързо назадъ, безъ да направи нѣкакви завоевания, защото врѣмето било лошо и храната за многобройната му армия недостатъчна.

Ситалкъ билъ убитъ въ единъ походъ противъ трибалитѣ, а на прѣстола стѣпилъ синъ му Севтесъ I, въ врѣмето на когото се започнало отслабването на Одриската държава; защото данѣцитѣ били голѣми, а и близкитѣ роднини и приятели на царя, на които той повѣрилъ управлението на отдѣлнитѣ области и племена, събирали сжщо отъ народа огромни суми въ видъ на доброволни подаръци. При това тия царски замѣстници започнали да управляватъ почти самостоятелно, да сѣкатъ пари съ свой образъ и да се домогватъ до прѣстола. Измежду тѣхъ най-енергиченъ е билъ Севтесъ II. Той разширилъ даденитѣ му за управление области съ помощта на атинянитѣ, които започнали да се вмѣсватъ въ работитѣ на Одриската държава, като помагали на по-слабитѣ противъ по-силнитѣ. Това се продължило докато стѣпилъ на прѣстола Котисъ I.